

Medlemmer, og ogsaa her finder jeg, at det er for meget, naar disse skulle vælge 3 delegerede. Ved det i Regeringens Forslag foreslaaede Forholdstalsvalg vil et Mindretal paa 2 Medlemmer i et Sogneraad paa 5 Medlemmer og i et Sogneraad med 7 Medlemmer et Mindretal paa 3 Medlemmer kunne vælge en delegeret samtidig med, at Flertallet vælger den anden, og jeg finder, at der herved er givet en fuldt tilstrækkelig Ret for Mindretallet. Naar hvert Sogneraad kan vælge 2, og naar ved Forholdstalsvalg et Mindretal af nogenlunde Størrelse kan vælge den ene af de delegerede, er det tilstrækkeligt. Ved samme Lejlighed spurgte den samme Ordfører, om jeg holdt uvægerlig fast ved, at Loven ikke maatte berøre de indlemmede Distrikter. Ved første Behandling svarede jeg paa denne Sag. Ved Indlemmelseslovene er der givet Beboerne i disse Distrikter en vis Forret fremfor alle øvrige Vælgere her i Storkommunen. De fik for 6 Aar en Forret, som sikrede dem, at de tre forskellige Distrikter altid i Løbet af disse 6 Aar havde hver to Medlemmer i Københavns Borgerrepræsentation. Desforuden havde denne Forret yderligere sin Betydning med Hensyn til Varetagelsen af de Bestillinger, det Omraade, der hidtil laa under Sogneraadet. Jeg ser derfor ikke, at disse særlige Bestemmelser, som den Gang bleve truffe for de indlemmede Distrikter, og som hørte med til de Ting, hvormed man saa at sige kælede for deres Beboere for at faa dem til at gaa med til Indlemmelsen, bør ophæves, før den fastsatte Overgangstid er udløben. Men derfra og saa til at sige, at jeg holder uvægerlig fast paa, at der ingen Forandring maa ske, er der jo et Spring. Jeg maa dog i alt Fald først se, hvad det er for Ændringer, det ærede Medlem tænker paa. Det har jeg jo hidtil slet ikke hørt det mindste om. Før jeg derfor kan svare det ærede Medlem, om jeg er uvægerlig imod hans Ændring, maa jeg dog virkelig se hans Ændringsforslag og se, i hvilken Udstrækning det ærede Medlem tænker sig, at den Særret, der blev givet disse Distrikter, skulde ophæves nu paa Foranledning af det her foreliggende Lovforslag.

Svendsen: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil gøre i Anledning af et af de stillede Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 2. Det ses her, at Ltr. a. i § 1 skal udgaa, om at det skal være nødvendigt for at have Valgret, at man ikke staar i privat Tjenesteforhold.

Den Gang den højtærede Indenrigsminister forelagde dette Lovforslag, var jeg meget glad ved det, og jeg antager, at alle vi, som kalde os Venstremænd, vare meget glade ved, at Regeringen tog denne Opgave op og søgte at faa raadet Bod paa den Uretfærdighed, der har knyttet sig til den gamle Ordning ved Kommunalraadsvalgene. Jeg var ogsaa glad derved, fordi jeg troede, at det nu vilde være muligt at gennemføre den store Reform, som vi drøftede rundt paa alle Valgtribunerne før det sidste Valg. Men jeg tror ikke, at det stillede Ændringsforslag her vil bidrage til at lette Gennemførelsen af dette Forslag i det andet Ting, hvor det — derom antager jeg, at vi alle ere enige — vil møde en ganske betydelig Modstand. Jeg skal rent se bort fra, hvad der ellers kunde siges om selve det Princip, som ligger til Grund for at give Tyendet Valgret. Der er blevet sagt, at den gamle Anke, der tidligere har været rettet mod dette Princip, nu er bortfalden. Den er — saa vidt jeg husker — særlig bleven udtalt af gamle Tscherning og gik ud paa: at det, at give Tyendet Valgret, vilde blot sige: at give Husbonden lige saa mange Stemmer, som han havde Tyender, men denne Anke skulde nu være bortfalden ved den hemmelige Afstemning. Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind herpaa, men blot sige, at det vist vil vise sig at være en Illusion, hvis man tror, at den hemmelige Afstemning vil være i Stand til fuldt ud at raade Bod paa denne Ulempe. Det vil nemlig være meget vanskeligt, naar Tyende og Husbond gaa sammen i aarevis — ja, næsten umuligt — at Tyendet da kan skjule for Husbonden, hvorledes det vil stemme ved de kommende Valg. Det vil næsten altid være Husbonden bekendt, hvorledes Tyendets Stilling og Stemning er med Hensyn til Valget. Alle, der have haft Tjenestefolk i flere Aar, kunne vel være enige om, at det vil blive saaledes, og at den hemmelige Afstemning der ikke vil forslaa ret meget. Jeg vil heller ikke frakende den Betragtning nogen Betydning, at Tyendet er i en i høj Grad afhængig Stilling over for sin Husbond, og det vil ogsaa kunne have noget at betyde i denne Sammenhæng. Som Forslaget foreligger her, synes det mig heller ikke rigtig antageligt.

Der er i Lovforslaget truffet Bestemmelser om, at Mand og Hustru ikke samtidigt maa have Sæde i et Sogneraad, og ifølge de gamle Bestemmelser maa beslægtede heller ikke have Sæde i samme Sog-